

Týždeň v Tekovskej knižnici

Mgr. Ladislav Németh a Ondrej Krajniak

Rad milovníkov hudby z Levíc a okolia sa začiatkom marca už nemôže dočkať vybranej lahôdky, akou býva úvodné podujatie Tekovskej knižnice k Týždňu slovenským knižnic. Tým už po niekoľko rokov býva skvostný hudobný program, ktorý pripravuje Mgr. Ladislav Németh v súčinnosti so Zitou Fábryovou a jej kolegyniami z hudobného oddelenia knižnice. Tentoraz fajšmekrov pozvali do hudobného kabinetu knižnice na cestu okolo sveta. Jednotlivými miňníkmi cestovnej kancelárie "Music Tours" na púti svetom boli starostlivo vybrané hudobné skvosty z pokladnice tej-ktorej krajiny, okorenené zasväteným komentárom znalca naslovovzatého, akým Mgr. Németh bezosporu je. Cieľových staníc v rôznych krajinách sveta bolo až devätnásť. Úvod patrilo slovenskej, konkrétnejšie nitrianskej hudobnej skupine Close Harmony Friends a ich Drive My Care. A už to "fičalo" - moravsko-slováckou pesničkou "Keď som išiel z Pešti" v podaní znamenitej I. Bittovej. Panova flauta a pieseň o Dnepri v podaní rumenského hudobníka D. Lucu ich vítala na Ukrajine. Vo výbere bola aj slávna Volare od D. Modugno v "bella Italia". Cestovka obecensťvo dopravila aj do Bulharska a v príjemnej nálade ho udržiavala hitom "Molina Muka". V rumunskom vnútrozemí sa tešili z Mariny v podaní originálnych rumunsko-rómskych dychovkárov. Y. Montand ich očaril Padajúcim listím, nahraným v parížskej Olympii. Na programe boli aj stále svieže Tulipány z Amsterdamu od nemeckého skladateľa R. Arnieho. Závan exotiky ich ovanul z piesne D. Ellingtona Caravan, ktorou sa plavne prehlpli do Afriky. Pobudli aj na "Svingujúcom safári" od B. Kaempferťa a zavítali do Tibetu, kde si vypočuli skladbu nemeckého skladateľa Ch. Hinzeho 132 BPM, zloženú ako hold trpiacim Tibetanom. India sa pripomenula kedysi tak slávnou Kalkatou od H. Gazeho. Japonsko reprezentovala "Sukijaki", ktorú tam objavil Angličan L. Benjamin a u nás bývala populárna ako Bílá vrána. Austrálski Aborigéni im zaspievali pieseň Klokani. Oceániu predstavila melódia La mer francúzskeho skladateľa Ch. Treneta. Do Severnej Ameriky ich uviedla pieseň Chicago, interpretovaná kapelou C. Basieho so spevákom T. Bennetom, na Kubu R. Gonzales so svojimi The Musicias skladbou Rico Vacilon. Poslednou stanicou vo svete bola Brazília so známym Dievčaťom z Ipanemy a skupinou hudobníkov - A. a J. Gilbertovcami, A.C. Jobim a S. Getzom. Doma "cestovateľov" uvítali Close Harmony Friends s piesňou z filmu Čierny Orfeus.

Aby diváci mali nielen sluchový, ale aj vizuálny pôžitok, organizátori im premietali obrázky z "navštvienených" krajín.

Záver už tradične patrilo živej hudbe z miestnych, rovnako známych zdrojov. Najprv divákov potešil klavírnym minirecitátom perfektný Dr. Alexander Hevesi. Potom si za klavír sadla jedna z najzriavejších hviezd slovenského jazzového neba Ondrej Krajniak so speváčkou E. Kačiovou a darovala nadšenému publiku vskutku jedinečné ukončenie krásneho podvečera.

V utorok pripravila Tekovská knižnica bonbónik pre čitateľky. Na oddelení beletrie sa konala beseda s populárnou súčasnou spisovateľkou Petrou Nagyovou - Džerengovou. Besedu moderovala Klára Benčatová.

Petra Nagyová-Džerengová sa narodila a vyrástla v Košiciach. Vyštudovala Ekonomickú univerzitu a usadila sa v Bratislave. Pracovala ako letuška, neskôr ako moderátorka a redaktorka Slovenskej televízie. Je vydatá a má tri deti (dvoch synov a dcéru).

Odmala bola „divoženka“ (v detstve ju pohrýzlo diviak). Z vlastnej iniciatívy sa naučila po maďarsky, čo sa jej stalo osudným - manželka má z Dunajskej Stredy. Deti sa rozprávajú s matkou po slovensky, s otcom po maďarsky.

Veľký vplyv na jej tvorbu má spisovateľka Táňa Keleová-Vasilková, ktorej diela sa stali podnetom pre jej vlastnú tvorbu. Príbehy zasadzujú do reálnych miest a väčšinou píše príbehy z takých oblastí, ktoré dobre pozná z vlastnej skúsenosti.

Napísala novelu Chcem len tvoje dobro (2005) a romány Za to mi zaplatíš (2006), Pozri sa na seba (2007) a Nepýtaj sa, kde som (2007). Posledne menovanú knihu si mohli prítomné dámy zakúpiť a spisovateľka im vpísala venovanie (na snímke).

V stredu dopoludnia obsadili Literárny klub TK najmenší čitateľa. Besedovať s nimi prišiel spisovateľ Roman Brat. Besedu viedla Mgr. Vlasta Kollárová.

Roman Brat pracoval v literárnej redakcii Slovenského rozhlasu, kde okrem iného robil aj rozhovory so známymi spisovateľmi. "Spisovatelia sú múdri ľudia" - konštatoval. V Slovenskej televízii pripravoval Večerníčky. Keď televízia zrušila ich výrobu, začal písať pre deti knihy. Vyšli mu zatiaľ štyri, vychádza mu piata a píše ďalšie dve. Okrem toho prekladá zo španielčiny. Bližšie predstavil knihu "Môj anjel sa vie bit". Zareagoval ňou na päťtívku tému súčasnosti - šikanovanie na školách. Na tento vážny problém sa však pozrel nadľahčene, s humorom. Deti si nenechali ujsť možnosť pána spisovateľa aj vyspovedať a dozvedeli sa o ňom množstvo zaujímavostí. Napríklad, že od detstva rád športuje, ešte stále ho to drží (a aj to na ňom vidno). Okrem toho rád varí. V detstve sice knihy nehtal, ale čítal rád. Páčili sa mu rozprávky od Dobšinského, Andersenove sa mu zdali smutné.

Deti sa dočkali sa aj autorského čítania úryvkov z pripravovanej knihy. Mohli sa aj ony presvedčiť, že spisovatelia sú múdri ľudia.

Vo štvrtok dopoludnia sa stretli v Literárnom klube TK politici a spisovatelia, Ľuboš Jurik a Jozef Banáš, so študentmi Pedagogickej a sociálnej akadémie a Obchodnej akadémie a so staršími priateľmi literatúry. Besedu moderovala Klára Benčatová.

Obaja hostia istý čas pôsobili vo vrcholnej politike. Jurik ako poradca Ivana Gašparoviča, keď bol predsedom NR SR, Banáš ako poslanec NR SR a predseda Parlamentného zhromaždenia NATO. Svet politiky priblížili aj vo svojich knihách, ale iba to, čo sa zverzníť dalo.

Obaja začali písať ako 17-roční, prvotiny im vyšli ako 20-ročným. Kým Jurik je známy spisovateľ, Banáš sa k písaniu naplno vrátil až po odchodu z politiky, na dôchodok. Obaja písali pomimo svojho hlavného povolania, čo je podľa nich výhoda, lebo písali zo života. Jurik predstavil svoju poslednú knihu "Slovenský bigbit" (spoluautor Dodo Šuhajda), ktorá sa napriek cene stala najpredávanejšou knihou na Slovensku (predstihla aj Harryho Pottera). Šesťdesiate roky 20. storočia dali základ populárnej hudbe a všetko ostatné až po súčasnosť je podľa Jurika už len odvar. (Priznal však, že úmyselne preháňa).

Banáš hovoril o svojej knihe Idioti v politike, ktorá sa drží medzi 10 najpredávanejšími knihami. Slovo idioti myslel v jeho pôvodnom gréckom význame - odlišní. Niektorých politikov sa však knihou dotkol. Pozrel sa na politiku s humorom. Skromne sa priznal iba Jurikovým šóferom - a otcom úspešnej dcéry. Vyzval prítomných mladých ľudí, aby išli rozhodne za svojim cieľom.

Obidvaja hostia sa ukázali ako dobrí rozprávači, ktorí zaujali i rozostmialí prítomné publikum.

Ol'ga Braunová, Štefan Ráchela